

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.

ÎNCHEIERE
Ședința publică din data de 18 noiembrie 2024
Completul constituit din:
Președinte – - judecător
Grefier -

Pentru astăzi este amânată pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cele două probleme și asupra incidenței cazului de suspendare, ivit în cursul soluționării cererii de chemare în judecată formulată de reclamantii....., **în contradictoriu cu pârâta**

/ având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici”.

Se constată că dezbaterile au avut loc la data de 4 noiembrie 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru astăzi, când:

TRIBUNALUL

Având în continuare nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea, sens în care :

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 29 noiembrie 2024.

În temeiul art. 396 alin. 2 Cod procedură civilă pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 18 noiembrie 2024.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1002/2024

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 16 decembrie 2024

Completul constituit din:

Președinte – judecător

Grefier -

Pentru astăzi este amânată pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu cele două probleme și asupra incidenței cazului de suspendare, ivit în cursul soluționării cererii de chemare în judecată formulată de reclamantii....., **în contradictoriu cu pârâta** având ca obiect „Litigiu privind funcționarii publici”.

Se constată că dezbaterile au avut loc la data de 4 noiembrie 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 2024, 29 noiembrie 2024 și apoi pentru astăzi, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea dezlegării unei chestiuni de drept în temeiul OUG nr. 62/2024, reține următoarele:

Pe rolul acestei instanțe se află cererea de chemare în judecată formulată de reclamantiiîn contradictoriu cu pârâta, au solicitat ca instanța să dispună:

1. anularea deciziilor emise de Directorul Executiv al (.....), cu privire la fiecare dintre reclamanți, decizii referitoare la stabilirea cuantumului salariului de bază și la acordarea sporului pentru condiții vătămătoare, cu începere de la data de 01.01.2024;

2. obligarea intimatei la emiterea în beneficiul fiecăruia dintre reclamanți a unei noi decizii, prin care, în interpretarea și aplicarea O.U.G. nr. 128/2023, coroborată cu O.U.G nr. 115/2023, să le fie stabilit, cu începere de la 01.01.2024, cuantumul salariului de bază lunar corespunzător funcției și gradului profesional, la nivelul aflat în plată la data de 1 ianuarie 2024 pentru funcțiile echivalente din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, cu aplicarea corespunzătoare a sporului de condiții vătămătoare, raportat tot la nivelul maxim aflat în plată la 01.01.2024, pentru funcțiile echivalente din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice;

3. obligarea intimatei la achitarea către reclamanți a diferențelor salariale rezultate în urma soluționării capătul de cerere nr. 2, pentru perioada cuprinsă între data scadenței fiecărei sume și data plății efective, cu aplicarea asupra acestor diferențe a dobânzii legale penalizatoare și a indicelui prețurilor de consum (rata inflației), pentru aceeași perioadă, cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantii au arătat, în esență, că neaplicarea prevederilor art. I alin.(1) din OUG nr. 115/2023 și personalului din casele teritoriale de pensii nu respecta principiului constitutional al egalității în fața legii, conform cu care nivelul maxim al salariului de bază trebuie să fie același pentru tot personalul care beneficiază de aceleași condiții de muncă, indiferent de instituția și autoritatea publică în care își desfășoară activitatea.

Astfel, au susținut că salariul de bază începând cu data de 01.01.2024 este de 8226 lei, iar diferența rezultată din aplicarea primei tranșe nu a fost calculată la nivelul salariului de baza al CNP, stabilit începând cu data de 01.01.2024, ci a fost calculat la salariul de la nivel central din luna decembrie 2023. De asemenea, acțiunea vizează și modul în care sporul de condiții

vătămătoare nu a fost stabilit la nivelul salariului acordat la CNPP corespunzător funcțiilor, gradelor și gradatilor corespunzătoare pe care le dețin, fiind menținut la salariul stabilit la nivel de instituție teritorială, anterior reîncadrării la nivelul salarizării din administrația publică centrală. Au susținut că neacordarea salariului la nivelul maxim în plată constituie un tratament discriminatoriu, cu încălcarea prevederilor Directivei CE nr.2000/78/CE și ale convenției OIM nr.111/98 care definesc discriminarea ca fiind orice diferențiere, excludere ori preferință având drept efect suprimarea ori știrbirea egalității de tratament în materie de exercitare a profesiei.

În continuarea argumentării, reclamantii arată că O.U.G nr. 128/2023 precizează că începând cu data de 01.01.2024, se modifică încadrarea funcționarilor publici din serviciile publice deconcentrate ale instituțiilor din subordinea și sub autoritatea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, la nivelul salariilor pentru administrația publică centrală, inițial fiind încadrați la salarii pentru personalul din unitățile teritoriale din Legea - cadru nr.153/2017. În conformitate cu prevederile art. III pct. 3 din O.U.G nr. 128/2023, funcționarilor publici din serviciile publice deconcentrate ale instituțiilor din subordinea și sub autoritatea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nu li s-a acordat majorare salarială, prin derogare de la dispozițiile art.12 alin (2) din Legea cadru nr. 153/2017, așa cum este precizat la art. II și art.IV din cadrul O.U.G nr. 128/2023, pentru personalul didactic auxiliar și personalului instituțiilor prefectului, ci s-a modificat textul de lege, asimilând/reîncadrând funcționarii publici din CTP la nivelul de salarizare al administrației publice centrale.

Întrucât prevederile art.I alin.(1) din OUG nr.115/2023, prin derogare de la dispozițiile art.12 alin (2) din Legea cadru nr. 153/2017 s-au aplicat doar personalului din cadrul CNPP, începând cu data de 01.01.2024, nu și personalului din CTP, apreciază că acest aspect adâncește inechitățile salariale și contravine principiilor care au stat la baza emiterii ordonanței și încalcă prevederile art. 6 lit.b) și c), din Legea - cadru nr.153/2017, respectiv principiul nediscriminării și principiul egalității.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: înscrisuri.

În drept, au fost invocate prevederile legale menționate anterior.

La data de 27.03.2024, pârâta a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiate.

În motivare, a arătat că, fiind încadrați la salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, până la data de 31.12.2023, drepturile salariale ale reclamantilor au fost stabilite conform anexei VIII-FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE ADMINISTRAȚIE” din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv lit.A Salarizarea funcționarilor publici, II. Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, a) Funcții publice de conducere și b) Funcții publice generale de execuție (forma anexei VIII în vigoare la luna decembrie 2023)

În contextul diferențelor salariale între funcții din administrația publică centrală și personalul din unități teritoriale, al creșterii volumului de muncă și exercitării de către funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instituțiilor prefectului și unor servicii publice din sectoare de activitate bugetară vizând sănătatea, cultura, munca, agricultura, statistica, a fost adoptată OUG nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară. Astfel, prin art. III al OUG nr.128/2023 s-a modificat și completat anexa VIII din Legea nr.153/2017 în sensul majorării salariilor de bază ale personalului din instituțiile din subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale care era salarizat la nivel teritorial, respectiv al Casei Naționale de Pensii Publice și structurilor subordonate, la nivelul administrației publice centrale. Aducerea salariilor de bază ale unităților teritoriale la nivelul administrației publice centrale are loc în condițiile expres prevăzute de OUG nr.115/2023 și de OUG nr.128/2023.

Din interpretarea art. I alin. 1 din OUG nr. 115/2023 și art. V și VI din OUG nr. 128/2023 rezultă că, începând cu luna ianuarie 2024, salariile de bază ale personalului din cadrul caselor teritoriale de pensii se majorează la nivelul salariilor de bază aferente lunii decembrie 2023 ale personalului din administrația publică centrală, în două transe. Aceste categorii de personal bugetar nu beneficiază și de majorarea salariilor de bază de 5% prevăzută la art.1 alin.1 din OUG nr.115/2023. Singura excepție o reprezintă situația în care din aplicarea majorărilor prevăzute de OUG nr. 128/2023 rezultă o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul de 5% prevăzut la art.1 alin.(1) din OUG nr.115/2023, caz în care aceste categorii de personal bugetar vor beneficia de aplicarea procentului de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023, conform prevederilor art.1 alin.(1) din OUG nr.115/2023.

În consecință, se pot determina două categorii de functionari publici, după cum urmează: functionari care au beneficiat de aplicarea procentului de 5% prevăzut de art. 1 alin.(1) din OUG nr.115/2023 și nu au beneficiat de prima tranșa din diferența dintre salariile de la CJP Brasov și cele de la CNPP, respectiv functionari care au beneficiat de prima tranșă din diferența salarială pentru funcțiile din administrația publică centrală, însă nu au beneficiat de procentul de 5% prevăzut de art. 1 alin.(1) din OUG nr.115/2023.

În prima categorie se regasesc reclamanții....., care, prin acțiunea formulată, solicită, în esență, acordarea atât a diferenței dintre salariul de bază de la nivelul casei teritoriale și cel de la nivelul casei naționale de pensii publice, cât și a procentului de 5% prevăzut de OUG nr.115/2023, lucru care nu este posibil.

În consecință, întrucât din aplicarea prevederilor OUG nr. 128/2023 rezultă o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, acești functionari publici au beneficiat începând cu data de 01.01.2024 doar de majorarea de 5% (situația de excepție prevăzută de art. VI din OUG nr.128/2023).

În a doua categorie, se regăsesc restul funcționarilor publici din acțiunea introductivă de instanță. În cazul acestora, începând cu data de 01.01.2024, salariile de bază au fost majorate cu prima tranșă din diferența dintre salariile aflate în plată la luna decembrie 2023 la nivelul CJP Brasov cu salariile de baza aflate în plată la nivelul CNPP. Aceste salarii nu au mai fost majorate cu procentul de 5% solicitat de către reclamanti.

Față de acordarea primei tranșe dintre diferența dintre salariul de bază la nivelul CJP Brasov și salariul de bază la nivelul CNPP, persoanele care se regăsesc în cea de a doua categorie de functionari publici nu mai au dreptul la acordarea procentului de 5% prevăzut de art.1 alin.1 din OUG nr.115/2023, așa cum rezulta din prevederile art.VI din OUG nr.128/2023.

În privința sporului de condiții vătămătoare, solicitat de reclamanți la nivelul aflat în plată la 01.01.2024 pentru funcțiile echivalente din cadrul CNPP, a solicitat respingerea acțiunii întrucât OUG nr. 128/2023 prevede doar majorarea salariilor de bază la nivelul CNPP, nu și modificarea cuantumului sporului de condiții vătămătoare în sensul acordării acestuia pentru funcțiile echivalente din cadrul CNPP. Prin urmare, începând cu data de 01.01.2024, sporul de condiții vătămătoare se menține la nivelul existent la luna decembrie 2023 în cadrul Casei Județene de Pensii Brasov, potrivit art. II din OUG nr.115/2023 și nu poate fi acordat la nivelul aflat în plată la 01.01.2024 pentru funcțiile echivalente din cadrul CNPP.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: art. 205 Cod procedură civilă, Legea nr.263/2010, HG nr.118/2012, OUG nr.115/2023; OUG nr.128/2023.

La data de 10.06.2024, reclamanteleau formulat cerere de modificare a acțiunii, prin care au solicitat, distinct de acordarea drepturilor evocate în cuprinsul acțiunii introductive, și obligarea părții la acordarea cuantumului sporului de confidentialitate pentru funcția de consilier juridic, grad profesional superior, gradația 5, respectiv 15% din salariul de baza, a cuantumului sporului de mobilitate pentru funcția de consilier juridic, grad profesional superior, gradația 5, respectiv 15% din salariul de bază, precum și acordarea și plata sporului de confidentialitate în

procent de 15% din salariul de baza lunar pe ultimii 3 ani anteriori formulării cererii de chemare în judecată. De asemenea, au solicitat acordarea și plata sporului de mobilitate în procent de 15% din salariul de baza lunar pe ultimii 3 ani anteriori formulării cererii de chemare în judecată, precum și obligarea părții la achitarea către reclamante a diferențelor salariale rezultate pentru perioada cuprinsă între data scadenței fiecărei sume și data plății efective, cu aplicarea asupra acestor diferențe a dobânzii legale penalizatoare și a indicelui prețurilor de consum (rata inflației), pentru aceeași perioadă.

În motivare, au reiterat faptul că în timp ce la nivelul CJP [redacted] cuantumul pentru condiții vătămătoare veste de 1048 lei, la nivelul CNPP, același spor acordat unui consilier juridic este în cuantum de 1414 lei.

În ceea ce privește sporul de confidențialitate și mobilitate, acesta este acordat și plătit consilierilor juridici din cadrul altor case județene de pensii, în procent de 15% fiecare.

În acest sens, Casa Județeană de Pensii [redacted] achită consilierilor juridici un spor de confidențialitate de 1234 lei lunar, potrivit listei cu salariile la nivelul CJP [redacted] la data de 31.03.2024. La Casa Județeană de Pensii [redacted] potrivit listei cu salariile la data de 31.03.2024, o persoană beneficiază de spor de confidențialitate de 15% din salariul de baza. De asemenea, alte 28 de persoane beneficiază de spor de confidențialitate în baza sentinței civile nr. [redacted] /18.04.2023, definitivă, pronunțată în dosar nr. [redacted].

Consideră astfel, că se află într-o situație identică cu ceilalți colegi consilieri juridici, care beneficiază de un salariul de bază și sporuri de confidențialitate și mobilitate mai mari, în baza unor hotărâri judecătorești, motiv pentru care tratamentul juridic trebuie să fie același, ținând cont atât de decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu nr. 49/2018, cât și de decizia nr. 80/11.12.2023 pronunțată în dosar nr. 2435/1/2023.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi: art. 37 din Legea nr. 153/2017.

În dovedire, s-au solicitat următoarele probe: înscrisuri, respectiv adresa CNPP nr. [redacted] -lista funcțiilor ce intra în categoria personalului plătit din fonduri publice la data de 30.09.2023 emisă de Direcția Resurse Umane din cadrul CNPP -lista funcțiilor ce intra în categoria personalului plătit din fonduri publice la data de 31.03.2024 emisă de Casa Județeană de Pensii [redacted] -lista funcțiilor ce intra în categoria personalului plătit din fonduri publice la data de 31.03.2024 emisă de Casa Județeană de Pensii [redacted] -Decizia nr. [redacted] emisă de Casa Județeană de Pensii [redacted] decizia civilă nr. [redacted] pronunțată de Curtea de Apel [redacted] în dosar nr. [redacted].

La data de 10.07.2024, pârâta a formulat *întâmpinare* la cererea de modificare, prin care a solicitat respingerea acesteia.

În motivare, a arătat, în esență, că din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, drepturile salariale ale personalului în cauză sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute de această lege, iar Legea 153/2017 nu reglementează sporul de confidențialitate și sporul de mobilitate în ceea ce privește funcția de consilier juridic, ce se solicită prin cererea de modificare.

La termenul de judecată din data de 04.11.2024, instanța a pus în discuție aplicabilitatea OUG nr. 62/2024 și eventuala necesitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu următoarele probleme de drept

1. (raportat la acțiunea introductivă) - dacă dispozițiile art. V din OUG nr. 128/2023, pot fi interpretate în sensul că diferențele salariale care se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024, pentru funcționarii din cadrul structurilor subordonate ale Casei Naționale de Pensii Publice au în vedere salariul de bază aferent lunii decembrie 2023 de la nivelul Casei Naționale de Pensii Publice, astfel cum a fost acesta majorat începând cu data de 01.01.2024 cu procentul de 5% conform art. I din OUG nr. 115/2023 sau se raportează la nivelul salariului de bază corespunzător funcției

anterior acestei majorări, în contextul dispoziției din cuprinsul art. VI din OUG nr. 128/2023

2. (raportat la cererile de modificare formulate de reclamantele- dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr.153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul caselor teritoriale de pensii, pe funcția de consilier juridic, grad profesional superior, gradația 5, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor caselor teritoriale din țară, cu luarea în considerare a sporurilor de confidențialitate, condiții vătămătoare sau periculoase și mobilitate, recunoscute în favoarea persoanelor de comparație prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în baza OUG 83/2014, OUG 57/29015 și OUG 43/2016 (sporuri neprevăzute de legislația actuală, respectiv Legea nr. 153/2017)?

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unor chestiuni de drept, tribunalul reține următoarele:

În conformitate cu art. 1 din OUG nr. 62/2024, prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Conform art. 2 din același act normativ, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

În prealabil, referitor la prima chestiune de drept pusă în discuție, tribunalul reține că aceasta viza lămurirea problemei dacă dispozițiile art. V din OUG nr. 128/2023, puteau fi interpretate în sensul că diferențele salariale care se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024, pentru funcționarii din cadrul structurilor subordonate ale Casei Naționale de Pensii Publice au în vedere salariul de bază aferent lunii decembrie 2023 de la nivelul Casei Naționale de Pensii Publice, astfel cum a fost acesta majorat începând cu data de 01.01.2024 cu procentul de 5% conform art. I din OUG nr. 115/2023 sau se raportează la nivelul salariului de bază corespunzător funcției anterior acestei majorări, în contextul dispoziției din cuprinsul art. VI din OUG nr. 128/2023.

Între momentul punerii în discuție a admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, 04.11.2024 și momentul pronunțării prezentei încheieri, 16.12.2024, a fost pronunțată decizia nr. 70 din 11.11.2024 de către instanța supremă, prin care s-a stabilit că:

În interpretarea și aplicarea art. III pct. 3 și art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, cu trimitere la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, structurile subordonate ale A.P.I.A. și Inspecției Muncii nu beneficiază de dreptul la majorare cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 a salariului de bază/indemnizației de încadrare brute lunare cuvenite de la 1 ianuarie 2024, cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023 ar rezulta o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.

Deși această interpretare nu vizează în mod concret structurile din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice, problema de drept analizată este identică, fiind vorba despre aceleași prevederi legale incidente și aceeași majorare pretinsă, cea de 5% din cuprinsul OUG nr. 115/2023.

Pentru aceste considerente, sub acest aspect al sesizării, instanța apreciază că nu mai sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de OUG nr. 62/2024, cu precădere condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei, motiv pentru care sesizarea a devenit inadmisibilă strict pe această chestiune de drept, urmând a fi respinsă ca atare.

Referitor la cea de-a doua problemă de drept antamată de reclamanti prin acțiunea introductivă, se impune a se stabili dacă în interpretarea art. II din OUG nr. 115/2023, și art III pct 3, art V și art VI din OUG nr. 128/2023, începând cu 01.01.2024, sporul pentru condiții vătămătoare pentru funcționarii din cadrul caselor teritoriale de pensii se poate stabili la nivelul aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice sau se menține la cuantumul existent în plată la nivelul lunii decembrie 2023 în cadrul casei teritoriale de pensii.

Cu privire la această problemă, calcularea sporului pentru condiții vătămătoare de 15% la nivelul salariului acordat angajaților Casei Naționale de Pensii Publice, începând cu 01.01.2024, tribunalul reține că nu este întrunită condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept, de o asemenea dificultate încât să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile.

Astfel, admisibilitatea investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiția existenței unei chestiuni reale, veritabile de drept care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă investirea instanței supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acțiunii deduse judecății instanței de trimitere. O interpretare contrară ar rezuma rolul instanței de drept comun la o simplă și mecanică activitate „de trimitere” și de „preluare” apoi, în hotărâre, a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile.

Se observă că această problemă de drept poate fi dedusă pe cale de interpretare de judecătorului fondului, pe baza dispozițiilor legale incidente, cu precădere din art. III pct. 4 din OUG nr. 128/2023, coroborat cu anexa nr. VIII, la capitolul I litera A punctul I, asteriscul "*" din Legea nr. 153/2017, care fac vorbire despre salariile de bază și din art. II din OUG nr. 115/2023, care reglementează cuantumul sporurilor acordate începând cu data de 01.01.2024, acestea urmând a fi coroborate și cu cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia nr. 70/11.11.2024 în momentul soluționării pe fond a cauzei.

Prin urmare, și sesizarea vizând problema de drept privind cuantumul sporului pentru condiții vătămătoare apare ca fiind inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

Astfel, în speță, instanța constată admisibilitatea sesizării doar în ceea ce privește cea de-a doua problemă de drept, în conformitate cu prevederile art. 2, alin. 1 din O.U.G. nr. 62 din 13 iunie 2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului

plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, motivat de faptul:

1. Tribunal este investit cu soluționarea cauzei în primă instanță a unui proces privind stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice (reclamantii având calitatea de funcționari publici în cadrul Casei Județene de Pensii)

2. În ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul reține că, îndeplinirea acestei condiții de admisibilitate a sesizării se impune a fi analizată în contextul particularităților procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care are un caracter special și parțial derogatoriu de la dispozițiile de drept comun.

Reține instanța că aceasta a doua problemă de drept pusă în discuție în speță prezintă un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme având în vedere că își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, iar modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, în raport cu diferite categorii de sporuri, a făcut obiectul mai multor decizii pronunțate de instanța supremă în procesul hotărârii prealabile și a recursului în interesul legii, soluțiile adoptate și considerentele ce le-au fundamentat fiind necesar a fi corelate.

3. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) lit. a), b), c) din aceeași lege, în sensul dacă stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul caselor teritoriale de pensii, pe funcția de consilier juridic, grad profesional superior, gradația 5, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul celorlalte case teritoriale de pensii din țară, cu luarea în considerare a sporurilor de confidențialitate și mobilitate, recunoscute în favoarea persoanelor de comparație prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în baza OUG 83/2014, OUG 57/2015 și OUG 43/2016 (sporuri neprevăzute de legislația actuală, respectiv Legea nr. 153/2017) depinde, în esență, soluționarea cererii de modificare a acțiunii din prezentul dosar.

4. Prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra problemei de drept enunțate, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat în sensul admiterii, iar aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 16.12.2024.

În urma cercetării a fost identificată decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit că: *"În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale."*

Aceasta vizează, însă, raportarea la hotărârile judecătorești definitive prin care au fost recunoscute majorări salariale cu aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, analiza efectuată în respectiva decizie având ca situație premisă existența unor majorări care intră în alcătuirea salariilor de bază, stabilite distinct de lege printr-o dispoziție expresă din cuprinsul legislației actuale, respectiv prin art. 17 din secțiunea a 4-a a capitolului VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017.

În speță, chestiunea dedusă judecății este sensibil diferită, fiind vorba despre componente ale salariului lunar constând în spor de confidențialitate și de mobilitate, recunoscute în favoarea

unor consilieri juridici în baza unor acte normative anterioare Legii nr. 153/2017 și care nu au mai fost prevăzute în cuprinsul legii noi, dar au fost preluate ulterior, în baza principiilor egalizării și nediscriminării, prin intermediul altor hotărâri judecătorești și în favoarea unor consilieri juridici din cadrul altor case teritoriale de pensii (spre exemplu, sentința nr. ... pronunțată de Tribunalul Giurgiu în dosarul nr. ...).

Astfel, se impune a fi lămurită de instanța supremă inclusiv chestiunea dacă procentele de majorare indicate (de 15% spor de confidențialitate și 15% spor de mobilitate, acordate în baza Codului muncii și a OUG nr. 83/2014, OUG 57/2015 și OUG nr. 43/2016) sunt componente ale salariului de bază, definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 ca suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I - IX ale legii, ori ale salariului lunar care, potrivit art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuprinde salariul de bază/indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sistemul bugetar.

5. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamantele (care au formulat cererile de modificare) nu au expus un punct de vedere cu privire la problema de drept ce urmează a fi dezlegată, arătând doar că desfășoară activități similare cu cele ale altor consilieri juridice care beneficiază de sporul de confidențialitate și de sporul de mobilitate în baza unor hotărâri judecătorești.

Pârâta Casa Județeană de Pensii ... nu a depus un punct de vedere distinct, exprimându-și poziția procesuală prin întâmpinarea depusă la cererea de modificare, prin care a arătat că potrivit art. 1 alin. 3 din Legea nr. 153/2017, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. 1 sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute de prezenta lege. Legea nr. 153/2017 nu reglementează sporul de confidențialitate și sporul de mobilitate în ceea ce privește funcția de consilier juridic.

6. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)

Art. 1 alin. 3 – „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.”

Art. 6. – „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)

Conform art. 38 alin. 2 din Legea nr. 153/2017, prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul*

plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

2. Punctul de vedere al completului de judecată.

În Monitorul Oficial nr.978/08.12.2017 a fost publicată O.U.G. nr.91/2017 care, prin dispozițiile punctului 13 al articolului unic a modificat prevederile art. 39 din Legea nr.153/2017, potrivit căroră: „*Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.*

În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate”.

Prin art. III pct. 3 din OUG nr. 128/2023 s-a stabilit că legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice se modifică și se completează după cum urmează:

La anexa nr. VIII, la capitolul I litera A punctul I, asteriscul “*)” se modifică și va avea următorul cuprins:

“*) Funcții publice de stat, stabilite și avizate potrivit legii în cadrul aparatului Administrației Prezidențiale, al Parlamentului, al Guvernului, al ministerelor, al Academiei Române, al Avocatului Poporului, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Consiliului Concurenței, (...) *al Casei Naționale de Pensii Publice și structurilor subordonate (...).*”

Prin această dispoziție a avut loc o reîncadrare a funcției publice teritoriale la funcția publică de stat în cazul structurilor teritoriale ale mai multor autorități publice centrale.

Rezultă din cele expuse în întâmpinare de pârâtă că la emiterea deciziilor contestate în cauză, aceasta a stabilit salariile de bază ale reclamantelor Grasa Coca și Blidaru Mihaela fără luarea în considerare a nivelului maxim al drepturilor salariale aflate în plată, obținut prin aplicarea unor sporuri în baza unor hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea altor persoane ce ocupau funcții similare din cadrul altor structuri subordonate Casei Naționale de Pensii Publice, cu motivarea principală că acestea nu mai erau prevăzute de Legea nr. 153/2017.

Tribunalul reține că prin Decizia nr. 23/2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a stabilit, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 51 din OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, că sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. 1 lit. a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, iar nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. 1 și 2 din OUG nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

Ulterior, prin Decizia nr. 794/17.12.2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 12 din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.

Astfel, Curtea Constituțională a constatat că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de OUG nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (considerentul 31).

În consecință, a statuat instanța de contencios constituțional, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. 12 din OUG nr. 57/2015 (introdus prin OUG nr. 43/2016), „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. 1 din OUG nr. 57/2015 (introdus prin OUG nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică (considerentul 32).

Prin decizia nr. 40/16.09.2024, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit următoarele, în paragrafele 117 și 118:

„Existența unor hotărâri judecătorești nu constituie, așadar, în lipsa unei analize a legii aplicabile, temei pentru recunoașterea unor salarii de bază diferite de cele stabilite de legiuitor, iar principiul egalității, prevăzut de dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu justifică acordarea altor salarii de bază decât cele pe care legiuitorul, în considerarea unor criterii obiective, le-a stabilit.”

118. Acest ultim paragraf subliniază din nou, cu și mai multă claritate, faptul că principiul legalității trebuie să fie avut în vedere în egală măsură cu principiile egalității și nediscriminării la momentul solicitării egalizării salariilor cu cele stabilite prin hotărâri judecătorești, astfel încât fiecare dintre ele condiționează admiterea cererii - firește, dacă acțiunea are ca obiect egalizarea, și nu exclusiv aplicarea normei ce reglementează dreptul salarial în discuție.”

Cu privire la cele două sporuri în concret în discuție, se reține că desi în Statutul profesiei de consilier juridic, la art. 60 alin.2 se prevede ca “Deosebit de remunerația de bază astfel stabilită, în considerarea specificului muncii și a importanței sociale a serviciilor profesionale, în temeiul art. 25 și 26 din Legea nr. 53/2003, cu modificările ulterioare, consilierul juridic poate negocia prestații suplimentare în bani reprezentând clauza de mobilitate și clauza de confidențialitate”, având în vedere că reclamantele fac parte din categoria funcționarilor publici, drepturile salariale se stabilesc, începând cu 01.01.2018, conform art. 38 alin.3 lit.a din Legea nr.153/2017.

Aceasta concluzie rezultă și din dispozițiile art.6 din Legea nr.514/2003 (privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic)- “Consilierii juridici au drepturile și obligațiile prevăzute de lege potrivit statutului profesional și reglementărilor legale privind persoana juridică în serviciul căreia se află sau cu care are raporturi de muncă”.

Spre deosebire de prevederile din Codul muncii anterior citate, consilierul juridic – funcționar public nu are posibilitatea de a negocia aceste sporuri, ci beneficiază de acestea numai dacă legea specială îi acordă dreptul la primirea acestor sporuri.

De altfel, prin Decizia nr. 78/2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recursul în interesul legii (privind examinarea recursului în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, modificată prin Legea nr. 246/2006, raportate la dispozițiile art. 60 alin. (1) și (2) din Statutul profesiei de consilier juridic, art. 31 și 117 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, privind admisibilitatea acordării consilierilor juridici, cu statut de funcționari publici, a prestațiilor suplimentare în bani, reprezentând clauza de mobilitate și clauza de confidențialitate) se menționează ca “Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 514/2003, modificată prin Legea nr. 246/2006, raportate la dispozițiile art. 60 alin. (1) și (2) din Statutul profesiei de consilier juridic, art. 31 (fost art. 29) și art. 117 (fost art. 93) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, se interpretează în sensul că nu se pot negocia

de consilierii juridici cu statut de funcționari publici prestațiile suplimentare în bani, reprezentând clauza de mobilitate și clauza de confidențialitate, în condițiile prevăzute de art. 25 și 26 din Codul muncii. Această categorie poate beneficia de sporuri salariale în condițiile stabilite prin acte normative de salarizare a funcționarilor publici și de legislația specifică autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea”.

Or, începând cu data de 01.01.2018 nu există dispoziții legale care să confere funcționarilor publici consilierii juridici dreptul la sporul de confidențialitate și mobilitate, aplicat la salariul de bază. Începând cu data intrării în vigoare a Legii nr.153/2017, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege (art.1 alin.3 din acest act normativ), astfel că aparent, la acest moment, alte persoane nu mai pot pretinde drepturi salariale ce nu mai sunt prevăzute de actuala reglementare.

Această egalizare nu s-ar putea face nici în temeiul principiilor impuse de art. lit. b și c din Legea nr. 153/2017, în condițiile în care egalizarea la nivelul maxim stabilit ca urmare a punerii în aplicare a unor hotărâri judecătorești nu poate fi un proces automat, impunându-se, în prealabil, analiza concretă a aplicabilității prevederilor legale ce au stat la baza interpretărilor din cuprinsul respectivelor hotărâri, și în privința reclamanților, după cum rezultă inclusiv din considerentele din paragrafele 117 și 118 din decizia nr. 40/16.09.2024 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, prin decizia antemenționată s-a stabilit că reclamanții nu se pot prevala de existența unor hotărâri judecătorești pentru a obține un drept salarial cu privire la care s-a statuat cu caracter obligatoriu în sens contrar printr-o decizie pronunțată în cadrul unui instrument de unificare a practicii. Nu s-a statuat de către instanța supremă cu caracter obligatoriu cu privire la situația hotărârilor judecătorești prin care s-au recunoscut în favoarea unor persoane aflate în situație similară sau identică, însă în baza unor prevederi anterioare Legii nr. 153/2017, sporurile de mobilitate și de confidențialitate aferente funcției de consilier juridic, care nu mai au corespondent în noua lege a salarizării.

În raport de considerentele expuse anterior, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, instanța va admite cererea și în baza OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519, 520 alin.1 C.p.c., va dispune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept analizate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Admite în parte cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

În baza OUG 22/2024 coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr.153/2017, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) lit. a), b), c) din aceeași lege, stabilirea nivelului maxim de salarizare al personalului încadrat în cadrul caselor teritoriale de pensii, pe funcția de consilier juridic, grad profesional superior, gradația 5, se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul celorlalte case teritoriale de pensii din țară, cu luarea în considerare a sporurilor de confidențialitate și mobilitate, recunoscute în favoarea persoanelor de comparație prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate în baza OUG 83/2014, OUG 57/2015 și OUG 43/2016 (sporuri neprevăzute de legislația actuală, respectiv Legea nr. 153/2017)?

Respinge, în rest, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca inadmisibilă.

În baza art. 520 alin.2 C.p.c., suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. 2 C.pr.civ. astăzi, 16.12.2024.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

aflată în concediu, semnează,
GREFIER ȘEF SECȚIE

Red/tehnored jud. R.F./25.02.2025
69 exp/67 com cf dispozitiv